
1 / 5

துவபைப்து, வீட்டைச் சூத்தமாக வதைத்துக் கொள்வது, சமபைப்து போன்ற அபிப்படை வலைகளாகு நாம் அவர்களபை பழக்கவில்லை. வீட்டு வலைகளாகு கற்பது பணை குழந்தைகளின் சூமயாக இருந்த அவலம் தற்போது மாறிவருகிறது.

இன்றைய இளைஞர்கள் பைப் கசிந்தால் சரிசெய்வது, ட்யூப் லைட்டை மாற்றுவது போன்ற சாதாரணப் பணிகளுக்குக் கூட app-ஐத் திறந்து ஆளதைத் தேடுகின்றனர். அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையப்படும் பிளம்பிங், எலக்ட்ரிக் கல் வலகைகளைக் கூட அவர்களாகக் கூட நாம் கற்பிக்கவில்லை. வீட்டில் செய்வதற்கு எந்த வலையையும் இல்லாததால் அவர்கள் பிற்பகல் வர உறங்குகின்றனர். நள்ளிரவு கடந்தும் செல்ஃபோனில் மிழ்கிக் கிடக்கின்றனர். இதனால், சோம்பேறித் தலையெழையாக இன்றைய இளைஞர்கள் தலையெடுத்துத் தனக் காரணம் நமது செல்லங்கொடுத்துத் தல்தான்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், என் உறவினர் வீட்டில் சில மாதங்கள் தங்கியிருந்தேன். கல்லூரி படிக்கும் தன் மகனைச் சார் என்றுதான் என் மாமா அழைப்பார். தபதபவென்று வளர்ந்த அந்த இளைஞன் அவன் அறையில் எப்போதும் துங்கிக் கொண்டிருப்பான். எழுந்ததும் செல்ஃபோனில் ஆராயத் தொடங்கிவிடுவான் அல்லது வளையே கிளம்பிப் போய்விடுவான். வீட்டிற்கு விருந்தினர் வந்தால் கூடப் பசுவதில்லை. 'அப்பா பகை வணை' என்றால் உடனே கடகைக் கூட்டிப் போய்விடுவார். அவனிடம் ஒரு கிரெட்டி கார்டைக் கொடுத்து வதைத் திருந்தார். வீட்டில் என்ன வலை என்றாலும் அம்மாவோ அப்பாவோதான் செய்ய வேண்டும். ஒரு நாள் மிக்ஸி போடும் போது ஹை வோல்ட்ஜே ஆகி ஃபயிஸ் போய்விட்டது. டம்மென்ற சத்தத்தைக் கேட்டுக் கூட அவன் அறையை விட்டு வளையே வரவில்லை. ஒருமணி நேரம் கழித்து, உள்ளே இருந்து அவனது கரல் மட்டும் வந்தது, 'அம்மா, ஏ.சி ஓடல்'. நாள் முழுவதும் அந்த ஆண்டிதான் மாறி மாறி போன் செய்து ஆள்களைக் கூப்பிட்டாக் கொண்டிருந்தார். அந்த இளைஞன் படுத்துத் திடீர் தான். அண்மையில் விசாரித்தபோது திரிந்தது, அவனுக்கு மணமான சில மாதங்களிலேயே விவாகரத்தாகி அம்மா வீட்டில் இருக்கிறானாம்.

செல்லங்கொடுத்து வளர்க்கப்படுகிறவர்களோடு வாழ்வது மிகவும் கடினம். சோம்பேறித் தனமும், தான் சொல்வதைக் கேட்டு நடக்க வேண்டும் என்ற ஆதிக்க உணர்வும் அவர்களிடம் மலேலோங்கி இருக்கும். இந்தியக் குடும்பங்களில் ஆண் பிள்ளைகள் செல்லத்தால் சீரழிக்கப்பட்டனர். இப்போது பெண் குழந்தைகளுக்கும் அது பரவிவருகிறது. நான் மூன்று ஒரு பத்திரிகையில் பணிபுரிந்த போது, கல்லூரி படிக்கும் மகள்களைக் கொண்ட தந்தை ஒருவர் சக ஊழியராக இருந்தார். மத்த மகளை இன்ஜினீயரிங் சேர்ப்பதற்குப் பட்ட கடனை அவர் அடத்தது முடிக் கூடப் போது திருமணம் செய்துவைக்க வேண்டிய கட்டாயம் வந்துவிட்டது. மகள் பரேல் 30 பவான் நகை சேர்த்து வதைத் திருந்தார். ஆனால், அந்தப் பெண், தனக்கு நேர்ப்பவன் நகை போட வேண்டுமென்று தந்தையிடம் பிமாண்ட் செய்தாள். அதற்காக ஊரில் உள்ள சொத்தை விற்கச் சொல்லி அடம்பிடித்தாள். 'அதன் உன் தங்கைக் காக வதைத் திருக்கிறேன்' என அவர் சொன்ன போது, 'அவளுக்கு இந்த வீடு இருக்குல்ல' என்றானாம். 'எங்கள் பத்தி அவ கொஞ்சம் கூட யோசிக்க மாட்டேங்கிறா' என்று புலம்பினார். கேட்டதையெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்துப் பழக்கப்படுத்தினால், ஒரு கட்டத்தில் பிள்ளைகள் உயிரையும் கேட்பார்கள். கொடுப்பீர்கள்?

Written by தமிழ்நாங்கம்
Sunday, 07 January 2018 08:42 -

செல்லங்கொடுக்கும் பற்றோர் நல்லொழுக்கத்தடைவிடக் குழந்தைகளின் திறமகைகளுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றனர். சிறுபிள்ளைகளை வதைத்திருக்கும் பற்றோருடன் பசுவதற்கே இப்போதெல்லாம் பயமாக இருக்கிறது. இப்பவையே பாட்கிறது, ஆட்கிறது, என்னமா வரகிறது, கம்பயிட்டரில் அதற்குத் தெரியாத விஷயமே இல்லை, அமசோனல் அதுவே ஆர்டர் பண்ணிருச்சு, எனக்கே எல்லாத் தையும் சொல்லித் தருது...' என வாய் ஓயாமல் புகழத் தொடங்கிவிடுகின்றனர். நாம் எதற்காக அவர்களையப் பார்க்க வந்தோம் என புத்தேற்றநதுபோகும் அளவிற்குப் பிள்ளை புராணம் பாட்கின்றனர். ஏன் இவ்வளவு பெருமிதம்?

சமீப வலதைளங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் இக்காலத்தில் பற்றோர் தம் பிள்ளைகள் குறித்த வீடியோக்களை ஃபேஸ்புக்கிலும் யூடியூபிலும் பதிவிட்டுப் புகழ்ச்சிக்குப் பழக்குகின்றனர்.

எல்லாக் குழந்தைகளிடமும் ஏதேனும் திறமை இருக்கிறது எனும் போது ஏன் நம் குழந்தையை மட்டும் 'ஸ்பெஷல்' எனக் கொண்டாட்கிறோம். அதுவொரு சூயநலன். என பிள்ளை தான் சிறந்தது என்ற பெருமையை இன்று எல்லோருக்கும் தவேபைப்புகிறது. அதனால், நீ திறமைசாலி என்று சொல்வதற்குப் பதில் 'நீ மட்டும் தான் திறமைசாலி' என்று சொல்கிறோம். முன்னது அங்கீகாரம். பின்னது அகம்பாவம்.

ஓவ்வொரு குழந்தையும் தனிமனிதராக வளர்ந்தாக வேண்டும். எவ்வளவுதான் பொத்திப் பாதுகாத்து வளர்த்தாலும் ஒரு பள்ளியில் தன் வாழ்க்கையை, தன் தோல்விகளை, தன் பிரச்சனைகளைத் தானே சமாளித்தாக வேண்டும். ஆனால், நமது அதீதப் பாதுகாப்பு வளர்ப்பு முறையால் அவை திக் கற்று நிற்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன.

செல்லமாக வளரும் பிள்ளைகளால் வாழ்வின் உண்மைகளை ஏற்க முடியாது. குழந்தைகளைக் கைக்குள்ளிருந்து விடாதலால் செய்யுங்கள். அவர்கள் சிரமப்பட்டும். எப்போதும் ஏ.சி போட்டு வதைத்திருந்தால் வயிலுக்கும் குளிருக்கும் எப்படி அவை பழகும்! வளையே கட்டி வாருங்கள். வெறுங்காலில் நடக்கச் சொல்லுங்கள். பொதுப் போக்குவரத்தில் பயணிக்கட்டும். துணிகளை மடிப்பது, புத்தகங்களை அடக்குவது, ஷெல்ஃப் களீன் செய்வது போன்ற தம் வலைகளைத் தாமே செய்யட்டும். பொருள்களைக் கட்டால் 'நோ' சொல்லுங்கள். அன்பைக் கட்டால் அளித்தாருங்கள்.

Written by தமிழ்நாடு

Sunday, 07 January 2018 08:42 -

கூழந்தைகள்மீது பற்றேறார் எடுத்துக்கொள்ளும் உரிமதான் சலல்லங்கொடுத்தல். பிரதிபலனாகத் தான் என்ன சொன்னாலும் கட்டை நடக்க வேண்டாமென மனளையை கண்டித்துச் செய்யும் சூயநலனே அதில் நிறைந்திருக்கிறது. தானே உலகம் என்று வாழ்ந்தால் போதும் என நினக்கின்றனர். ஆனால், பற்றேறாரின் காலத்திற்குப் பின்னரும் இந்தப் பரிமியில் கூழந்தை ஒரு தனிமனிதராக, சமீக விலங்காக வாழ்ந்தாக வேண்டும். கைகளிலிருந்து வளையேறிக் கல்வி கற்கவும், பொருளீட்டவும், தனக்கெனத் துணையை அமைத்துக்கொள்ளவும், போகும் இடங்களில் நல்ல மனிதராக அறியப்படவும் வேண்டும். அந்தச் சமீக வாழ்க்கைக்கு வகுமுன்னரே தயார்படுத்துங்கள். நிறைய மனிதர்களிடம் பழகி, கலந்து, வாழும் வாழ்க்கைதான் ஆரோக்கியமானது. அப்படியான வாழ்க்கைக்கு நல்லொழுக்கமே ஆதாரம். அதைக் கற்பியுங்கள். உங்களின் கண்டிப்புகளும் இல்லங்களும் அதைத் தன்காலில் நிற்கப் பழக்கட்டும்!

- எழுத்தாளர் ஜெயராணி